

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.03.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима. Био је мали проблем око снимања тока претреса, па смо зато каснили.

НАСТАВЉЕНО 11.03.2008. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9:40 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу и да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,
- бранилац оптужених, адвокат Божо Прелевић,
- те оптужени Поповић и Стојановић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведоке које смо планирали за данас, да видимо ко је дошао, схватио сам да један није. Добар дан. Малешевић Миле, Драјић Зоран, Џудовић Саша, Ђурђевић Ненад, Кнежевић Жељко и Милошевић Александар?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су од сведока позваних за данашњи главни претрес, приступили сви позвани, изузев Ђурђевић Ненада, за кога је

достава позива уредно исказана, али је именовани дана 11.03.2008. године телефонским путем контактирао Службу за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима овог суда, обавештавајући да не може приступити на данашњи главни претрес из разлога што је «као припадник Жандармерије упућен на терен у Копнену зону безбедности».

Председник већа поучи и упозори присутне сведоке, те потом сведоке Драјића, Цудовића, Кнежевића и Милошевића упути у засебну просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, господине Малешевићу, Драјићу, Цудовићу, Кнежевићу и Милошевићу, саслушаћемо вас као сведоке. Дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања, чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Све чега се сећате, дужни сте да нам пренесете, дакле, ништа не смете прећутати. У том смислу, касније ћете положити заклетву за сведока када дођете овде за овај пулт. Ја бих замолио сада да судницу напусте Драјић, Цудовић, Кнежевић и Милошевић, а нека остане у судници Малешевић. Изволите, господине Малешевићу.

Приступи

Сведок МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Малешевићу, има Вашег оца је?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: 11.08.1975. године у Шапцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шапцу? Живите у Шапцу, село Варна, ул. Церска број 89?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, то је село Варна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

Сведок Миле Малешевић, са подацима као са записника од 29. маја 2006. године у поступку истраге овог суда, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате текст заклетве на пулту испред Вас, прочитајте га гласно.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Значи, само овај део?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заклињем се да ћу.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато, нећу прећутати, што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато, нећу прећутати.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Малешевићу, Ви сте саслушани пред истражним судијом овог суда 29. маја 2006. године, сећате се тога? Претпостављам, томе ће бити сада скоро две године.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Јесам, али датум се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било овде у овој згради.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том свом казивању?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе што додати, допунити?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, укратко, 1999. године Ви сте полицајац, је ли тако?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Полицијској управи, односно тадашњем СУП-у?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, тадашњи СУП Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шабац?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте били у лето те године на некој обуци у кампу Петрово Село?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било после бомбардовања?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, после, али датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе, када сте отишли и када је била та обука, колико дана сте остали, све чега се сећате у вези тога, први пут, први пут када сте били.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Тад први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, био сам два пута. Први пут 15 дана, а други пут 75 дана. Међутим, датуме тачне да Вам кажем, то не знам, нисам памтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете нешто онако да нас оријентишете у времену неком, ево након бомбардовања, па сада колико рецимо након бомбардовања први пут одлазите тамо?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не сећам се, мислим да је било лето. Датум стварно не памтим, нисам ни гледао спискове, ваљда има то у евиденцијама СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушаћемо на неки други начин да видимо, да одредимо овај Ваш први боравак, јер по свој прилици, он нас занима, не онај

други дугачки. Да ли је било неких необичности на том Вашем првом курсу, првом боравку тамо?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не разумем каквих необичности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо неких догађаја које бисте упамтили посебно, по било чему?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ја сам послат тамо на обуку од стране СУП-а Шабац да радим, значи, мени је то све било ново јер до тада нисам имао такве обуке, нисам то радио, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не знам о чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли евентуално имате неких сазнања о томе, да је један од припадника курса тог рањен, повређен?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо та сазнања из ове суднице.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Кад сам ја био није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би то била прва обука након бомбардовања, дакле прва након бомбардовања, била једна која је започета у току самог бомбардовања, претпостављам да Ви нисте били у тој?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, док је бомбардовање још трајало. Прва следећа да је ту један припадник из Крагујевца рањен у току обуке.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, нисам ја био ни тада, не знам, у мојој групи није рањен нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а следећи пут, када сте започели тих 75 дана обуке, када је то било, колико након ове прве, рецимо, хајмо тако? Имали сте неку паузу, претпостављам?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, била је пауза, али стварно не могу Вам тачно рећи, прошло је то седам година, а мене то тада није занимало да бих ја памтио датуме. За мене датуми су били небитни тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је отишло из Шапца, из Митровице или одакле већ?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Из СУП-а Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из СУП-а Шабац, колико вас?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ја мислим да је отишла седморица нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седморица вас?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неким организованим превозом или?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, организован од стране СУП-а Шабац, службени превоз нас је одвезао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформама са личним наоружањем и тако даље и тако даље?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, униформе нормално, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли горе у камп, да ли вас је неко дочекао, причајте нам о томе?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, било је, тамо су били инструктори који су нас дочекали. Ми смо дошли касно, ја мислим да је касно. Тек ујутру је било то постројавање, мислим, не разумем шта треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече, увече, кажете дошли сте касно, да ли вас је неко сачекао на капији ту, примио, распоредио где ћете спавати и тако даље и тако даље, било шта?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, не знам, стварно имена, ако Вас интересују имена, имена не знам стварно, не могу се ја сетити ко је био сад ту на капији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у смислу догађаја, да ли вас је неко тамо сачекао, да ли вам је неко рекао, распоређени сте ту и ту, идете у ту и ту спаваону и тако даље?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, дочекали су нас, кажем Вам, инструктори и распоредили по спаваоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструктори дакле?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: То је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо неког особља које није инструкторског типа, неко друго особље, да ли је тамо било, неки други полицајци?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Биле су куварице тамо, жене што су нам спремале храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, они су цивили.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких других припадника МУП-а, изузев инструктора?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: То мени тада није било познато, они су тада били сви инструктори, нити сам се ја распитивао ко је шта, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте били после 75 дана тамо, па сте претпостављам склопили мозаик о приликама?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, јесте, али нису били исти људи тада. Значи, нису мене исти људи држали 15 дана, кад сам дошао на 75.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми смо чули да су исти, да су инструктори исти били и у тој првој групи и касније.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Појединци да, али не сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Појединци да, али не сви комплетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, било је ујутру постројавање?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вам том приликом нешто одузимали, ствари неке које сте донели, муницију, алкохол?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Муницију и мобилне телефоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Муницију и мобилне телефоне ко је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, дошли сте касно, увече касно, ако сам схватио добро?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било стражара на капији?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, било је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је стражар на капији?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тамо, за тих петнаест дана давали стражу?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви лично?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били, на ком стражарском месту?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: На улазу, на капији тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш на улазу?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте, рецимо, први пут отишли на стражарско место, почетком обуке, средином, на крају?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не знам, то је се смењивало, тако да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ни што сам Вас звао, Ви не знате ништа.
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ја што се сећам ја знам, а што не знам, не знам, не могу ја знати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чега се сећате, ево причајте Ви чега се сећате.
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, рекао сам Вам, значи, био сам на стражи. Да ли је то било, нормално да је било на почетку, јер смо се мењали у круг. Е сада, ко је када тачно ишао по реду, стража, како откуд бих ја знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не очекујем ја од Вас да ми Ви кажете, био сам дана тог и тог, у тој и тој смени и тако даље, не очекујем то од Вас, било би, не бих Вам ни веровао ако бисте ми рекли да сте били.
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ја Вам причам оно што знам и што ми је познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оријентационо, претпостављам да можете?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Био сам на стражи, да али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишта необично било док сте Ви били на стражи, да ли су долазила нека возила, неки људи?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Долазили су, значи, долазила су возила, ту што су била наша возила у кругу. Од цивила нико није долазио ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки џип црни да ли је долазио?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Џипова црних, ми смо имали џипове црне ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Тојота је била ја мислим ландкрузер.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај неки џип ваш?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Може да буде, а не мора, наш јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, ако су долазила возила.
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па не знам да ли мислимо на исти џип.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Џипова има много, ако се разумемо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли су долазила нека возила, а Ви кажете, долазила су нека возила, па Вас питам да ли је долазио неки црни џип, Ви

кажете, да, долазио је, али ми смо имали црне ципове. Па Вас онда питам, да ли је долазио ваш црни цип или нечији туђи црни цип?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете? Ко је био, неко од инструктора или?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тог догађаја за време Ваше страже или је ово сада само тако претпостављање?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Стража је била зато што смо ми радили обуку и ноћу и дању, значи излазили су, да ли сам ја на стражи био преко дана или преко ноћи, зависи када, значи они су излазили на обуку с возилима и враћали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте да нам изнесите овде онако претпоставке да то јесте тако, ја верујем да то јесте тако, занима нас само то Ваше стражарско обављање дужности у нека два сата или четири сата колико траје смена, да ли се сећате каквих догађаја, па нам кажете, јесте долазило неко возило, није долазило неко возило?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја верујем да тога јесте било, није то спорно, то је разумљиво за камп који стално, свакодневно, целодневно функционише. Да ли сте имали или боље рећи, како сте остваривали везу са базом, Ви као стражар?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Са радиовезом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте радиовезу?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неко стражарско место?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ноћу је се давало двојка, то је само ту на улазу у зграду, значи, са, како је распоред зграда, па на ћошку зграде, ту је стајао још један стражар, у току ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ћошку зграде?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ћошку Вашег павиљона?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Горњег објекта где смо смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објекта смештаја Вашег?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тамо ближе оном игралишту, терену?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: WC-у, ту, да игралишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: WC рекосте?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су били тушеви, претпостављам?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па тушеви и испод туша је био WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све у тој једној згради било?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте имали какве, неке помоћне импровизоване тушеве?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, не сећам се, ту смо се туширали у згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Типа да је било напољу нешто намонтирано, нека приколица са неким кабинама?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или можда неке мешине са водом? Све смо ми то чули да је тога било.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко нам је причао о мешинама на оној писти бетонској, неко нам је причао испод те бетонске писте, у приколици са кабинама, разумете? Чак и не зна за ове тушеве које Ви говорите. Ево јуче смо чули једног сведока, он не зна за ове тушеве у згради, каже да су се стално туширали тамо.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ја не знам за те тушеве испод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ја не знам за те импровизоване, ја знам да је била зграда и да су били тушеви и остало, WC-и и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо је била бетонска писта, да ли је тако?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спорно?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да је ту било неких просторија испод те плоче, испод те писте?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Каквих просторија има, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Али претпостављам да је било просторија док је плоча урађена и зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, не мора бити земља, може на земљи бити изграђена, него ме занима, да ли сте Ви пролазили са доње стране тога?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, нисам пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли имате по Вашем сећању, неку представу о томе?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, немам, нисам тада пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо, изузев ових куварица, да ли је тамо било неких других цивилних особа, цивила?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је тамо било неких затворених људи?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали за то?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било неке приче око тога да ту неки људи бораве?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Никакве приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали слободу кретања унутар кампа или су вам неке локације, неки објекти били забрањени, да тамо нисте смели да одлазите?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, нисмо силазили доле, имали смо мало слободног времена да би ми могли да нешто се крећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где нисте силазили?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, нисмо силазили испод те писте доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте силазили, због тога што нисте имали времена или вам је било забрањено?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Што нисам имао времена да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете у поступку истраге, «нисам ни имао потребу да силазим доле, све што се радило, радило се на писти и ван кампа»?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас судија: «сећате ли се да вам је неко забранио да силазите испод тог објекта», па Ви кажете: «ја мислим да је речено, а сада, ко је рекао, не знам стварно».

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је тачно? Шта је тачно, ово ште сте рекли у истрази или ово што нам данас кажете?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ово данас што кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да није било никакве забране?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Није, није било мени лично, значи да је неко дошао и рекао, забрањено је да идеш доле, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него код истражног судије сте рекли блиско томе, али ипак у смислу да је било речено, а сада ко је рекао да, то не знате, дакле, изразили сте несигурност, недоумицу, типа ко је то рекао да је забрањено, али да јесте било, да је неко рекао. Данас кажете да није, па Вас питам, шта је тачно, шта је истина?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Истина је данас што кажем, ја остајем сада при својој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте онда овако рекли код истражног судије?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, то је мало погрешно формулисано, нисам ја ни тада то тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, саслушавани сте ја мислим у овој истој судници, са овом истом техником, дакле свака изговорена реч се снима, знате и ово је управо онако верно како сте изговорили у тај микрофон, значи нема забуне. И остаје ми нејасно.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Можда сам другачије преформулисао, можда је моја грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ову двојицу оптужених?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате их?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ко?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Поповић Сретен и Милош, не знам презиме, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су њих двојица били тада тамо у том, за време те прве обуке, тих првих петнаест дана?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ни то не знам тачно, јер у то време их нисам ни знао. Ја сам Поповића упознао касније на другој обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На другој обуци?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: И Милоша тада, а са прве обуке, не могу стопосто тврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Ђера?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо, говорим само о првој обуци?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, он је био. Њега сам знао и пре, јер смо били у истом одреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истом одреду?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: У одреду, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одреду? Да ли је он био тамо од првог дана од када сте Ви?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Када сам ја дошао, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам каже да није, него је човек нешто учио, мислим да је полагао неке испите, па је спремао испите?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: То не знам, а да ли је био нон-стоп или није, ни то нисам сигуран, значи, био је ту, али да ли је био све време тих петнаест дана, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Гури?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Радосављевић, Гури?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Долазио је повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повремено? Да ли је био тај први дан када сте постројавани?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повремено је, кажете, долазио?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је долазио Легија?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви, знате против кога се води поступак?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, због чега се води овај поступак?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, знам, два пута сам до сада саслушаван, ово је трећи пут, тако да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сте два пута саслушавани?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије ово што ми имамо?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где још?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: У УБПОК-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: УБПОК-у?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога или после?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога? Након тога више нисте саслушавани?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, после овог маја 2006. године?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега ми водимо овај поступак, у вези чега?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ја знам да се води о неким Битићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви чули за тај случај?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, чуо сам када је изашао у новинама, тада први пут да су пронађени горе и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада тамо, неке приче о неким Шиптарима који су ту затворени?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Никакве приче тада мени нису познате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он спавао у заједничкој спаваоници са овим Шапчанима? Колико их је било у спаваоници?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, спавали смо заједно у спаваони.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сви?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте за време док сте били тамо чули да су ту превезени неки лешеви са Косова ту у околини Петровог Села?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте чули?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Гуријева ћерка долазила?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ја њу нисам знао у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо неке деце у кампу?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Није било деце.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да су повремено долазили?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ја нисам видео.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био, да ли је нека жена била, девојка?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, биле су жене куварице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да није куварица, односно из тог особља?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да није куварица?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко су били инструктори, знате ли неког инструктора?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, знам, али имена тачна њихова не знам, ја их знам по надимцима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Који су надимци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које надимке знате?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Знам Дукић, да ли се он тако презива или не, не знам, мислим, ја сам њих сретао, али никада их нисам питао за имена, није ме занимало.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко су били, Дукић, ко је?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Мића ја мислим да се звао, не могу се сетити тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дука?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вук?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не знам за тог Вука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Меџик, Тајсон?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, није ми познато.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били за време рата на Косову?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, био сам.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не знам подручје, како да Вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: А у којој јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у неком одреду ПЈП?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Ђерин, 35.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ужички?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, да, ужички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: 35 одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 35.?

НАТАША КАНДИЋ: И колико сте били?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Како мислите колико сам био?

НАТАША КАНДИЋ: Па, временски, колико траје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то је ужички, госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте даље на ову тему, то је ужички одред.

НАТАША КАНДИЋ: Па што ако је ужички, све то не искључује уопште да нешто зна о пребацивању. Да ли знате о неким масовним гробницама, пребацивању тела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у реду.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Јел' ја треба да одговарам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да одговорите.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта, јел' Вас ово чуди питање?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, чуди ме.

НАТАША КАНДИЋ: Јако Вас чуди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, немојте тако да ли Вас чуди питање, немојте.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, да ли знате коме се суди у Хагу за?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, не пратим, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не пратите?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да, немам времена.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате да је суђено и бившем председнику Југославије, између осталог и за гробнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојмо, ништа са овим не расветљавамо, госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Па, то је све контекст један, не може да нам каже тако да не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Без тог контекста нема ни тог Петровог Села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али контексти могу бити ближи и шири, само питање колико широк контекст треба ставити.

НАТАША КАНДИЋ: Па, масовне гробнице претпостављају пребацивање најближе, најдиректније са оним што је нађено на Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питали сте га да ли зна за неко пребацивање лешева с Косова, он не зна, шта сада, све друго је. Оптужени? Браниоци? Пардон.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: (бранилац окривљених) - Ја бих предочио само сведоку нешто што је он рекао пред истражним судијом Миланом Дилпарићем, 29.05.2006. године, што је данас потпуно различито на Ваше питање одговорио. Налази се на страни 4. ако дозволите прочитаћу питање судије и одговор. «Да ли Вам значи нешто име Ћерић Радомир»? Значи ми. Јел' он био тамо за ту обуку? Прву обуку не знам да ли је он био тамо, не сећам се».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, Ви сте тамо, Ваш одговор је, «за ту прву обуку не знам да ли је он био тамо, не сећам се», данас се сећате да је он био тамо?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Па, био је, ја њега знам, али тачно када је био, у ком периоду, у ком временском, ја сам био 75 дана и 15 дана, тако да после седам година треба се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Малешевићу, видели сте да нас занима ових петнаест дана, ова прва обука практично и сва наша питања су била везана за то, па и оно моје везано за Ћеру и друге, за то и Ви рекосте, па сам Вам предочио да човек каже да није, да је студирао и тако даље и онда сте изразило недоумицу, па био, не знате колико се задржавао и кад је одлазио.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Нисмо се онда разумели, ја сам мислио да односи се на све моје обуке тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, увек само везано за ову обуку.

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не. За тих петнаест дана, тако како сам изјавио, није ми тада било познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени немају? Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Шапца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шапца? Аутобуска карта тамо и назад по нашим подацима је 800,00 динара. Да ли то покрива Ваше трошкове?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке трошкове за прехрану?

СВЕДОК МИЛЕ МАЛЕШЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове и исти му се у износу од 800,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете ићи. Драјић Зоран.

Приступи

Сведок ДРАЈИЋ ЗОРАН

Са подацима као са записника од 29.05.2006. године, упозорен, опоменут, заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драјићу, име Вашег оца је?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Миливоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миливоје? Које године сте рођени?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: 1975.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању јел' тако полицајац?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте у Ваљеву?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: У Ваљеву, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту и живите, улица Вишеградска број 34?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: 34 у Ваљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прочитајте гласно текст заклетве за сведока, ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Драјићу, ево чули сте ово док сам ја диктирао, Ви сте саслушани 29. маја 2006. године пред истражним судијом овог суда?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да, мислим да је то била ова иста просторија?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Тако је, судија, јесте, овако сам био, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе шта да додате, допуните?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. година, након бомбардовања, Ви сте полицајац у Полицијској управи, односно у СУП-у?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: У Ваљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ваљеву.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Полицијска станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били на некој обуци у Петровом Селу?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, био сам на специјалистичкој обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Па, после бомбардовања, једно два, три месеца ја мислим да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два, три месеца након бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, чини ми се, не знам тачно датум када је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била лето, у јесен?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Ја мислим летње време, пролеће, лето, тако, било је лепо време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може бити пролеће никако.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Кажем Вам да се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је бомбардовање било 10. јуна, значи не може бити пролеће, само може бити летњи период.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Након тога, извините, бомбардовање у марту је почело, да, после бомбардовања, након бомбардовања ја сам био на обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате када сте?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Завршило се 10. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате када, јун, јул, август?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Мислим да је јули или август.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само петнаест дана, нисте после тога одлазили?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не, никада више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико вас полицајаца је отишло из Ваљева, када сте дошли у Петрово Село?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Из Полицијске управе Ваљево двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас двојица?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, из Полицијске станице из Ваљева, било је још из ОУП-а, из Љига, из Мионице и Лајковца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким организованим превозом?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, организованим превозом, из Шапца аутобус је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте дошли горе у камп?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Око три сата у ноћ, два, три у ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три сата ноћу?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако касно?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да тако касно, нисмо могли да нађемо камп, возач се није снашао, знам да је било касно да је био мрки мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, да ли вас је неко сачекао тамо?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Сачекали су нас инструктори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, да ли је био стражар на капији, да ли је било страже на капији?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Ми смо били у аутобусу, ја нисам ни приметио да ли је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни приметили, само сте прошли кроз капију?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, нисам приметио, мрак је био, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструктор вас неки сачекао?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да сачекао, на писту постројили се и то је то, ви сте дошли ту и ту и хајмо на спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Распоредио по спаваонама?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, по спаваонама, отишли смо, преспавали, ујутру устали око 5 сати, рано је било устајање и изашли смо на писту, постројили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постројавање?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да. Рекли су нам где смо дошли, зашто, који је циљ обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то рекао?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Па, неко од инструктора, ко је био, ја те људе не познајем, нису ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, петнаест дана сте са њима били.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, нисмо се упознавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били са вама свих петнаест дана ти инструктори и тај човек који вам је то рекао?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, инструктори се нису мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Горан Радосављевић-Гури?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, он је дошао касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он дошао по Вама?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Па, можда на неку половину обуке, можда седми дан, тако. Дошао је у цивилном оделу, мислим да је био са ћерком тада, да је био са дететом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су заједно дошли њих двоје или одвојено?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Нисам видео, ми смо били на обуци на терену, што кажу, али приметио сам га у кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте видели у кампу њих двоје?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, видео сам човека, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Легија долазио?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Па, то је било све у току обуке, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истовремено са Радосављевићем или?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Нисам сигуран да ли истовремено. Знам да је дошао, било је само једно кратко постројавање од два, три минута и ништа више, никакво обраћање нама, ништа није комуницирао са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се задржавао тамо?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Легија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се задржао, да, Легија?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Па, исти дан када је дошао, можда преподне, одмах се вратио човек, хеликоптером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Радосављевић?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Ја сам њега можда видео дан, два тамо у бази и више не, нисам га виђао, јер није човек, није био у униформи чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко су овде оптужени, да ли знате ову двојицу људи?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете их?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори надимак Поп?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Знате шта, ја сам то чуо из средстава јавног информисања, да је човек био тамо, али ко је, да га познам, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђера?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Ђера, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам то говори?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Ђерић, како му је име, потпуковник у Жандармерији ја мислим да је био. Знам га са Косова, са терена, док смо радили у полицији, док је био у ужичкој чети, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ужичкој чети?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, он је био командир вода ја мислим тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то одред?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: 35.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 35.? Да ли је он био тада тамо тих петнаест дана, Ђера?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Њега јесам видео, али није, ја мислим да није био целу обуку, није се мешао, нисмо имали контакта са њим, јер смо ми обављали обуку ван кампа највише, кретање по терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није држао неке курсеве, предавања, наставу?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је био у кампу?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте били на стражи?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тих петнаест дана?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, једном ме је закачило само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном? Када би то било отприлике унутар ових петнаест дана, почетком, средином, при крају?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Сад не знам, не знам чак ни који сам тим био, верујте, то је велики временски период, како смо били подељени по групама, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћу, дању, када сте били?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Био сам једном дању једна смена, једна смена ноћу, пред зору, око 4 до 6, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 4 до 6?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Пред свануће, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било каквих необичности?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Ништа се није дешавало, знало се где је стражарско место, где се стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били, које је то било стражарско место?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Ја сам био до стадиона, до игралишта, где су препреке горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте били?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оба наврата ова?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оба наврата?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: У оба наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, дајте нам мало ближе, где је то стражарско место, кажете до игралишта?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Стражарско место како се уђе у камп, прођете са леве стране спаваоне, када прођете спаваону, иза спаваоне право је купатило, у ствари где смо се умивали и иза тога на стадиону, на ћошку зграде спаваоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате где је стражарско место број један или на капији?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: На капији, вероватно, да, десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се визуелно Ви и стражар на том месту видите, да ли видите један другога?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: По мраку, не, није осветљено много било, али кад изађе на светло, видимо се, оно када стоји до кућице, кад чува свој део, ја свој, горе када шетамо, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда би се видели?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, видимо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли остваривати неку комуникацију?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радиовезом или?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Радиовезом нисам сигуран, мислим да да, али нисам сигуран, да ли сам имао радиостаницу, не сећам се. Не бих могао да Вам одговорим на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у току тог Вашег стражарења ноћу чули какве пуцњеве?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, одмах би била дата узбуна да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, неко у селу шенлучи, шта знам?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не, не, сигурно, то би одмах се пријавило, то би се знало да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли где је она писта у кампу?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате има ли нешто испод те писте?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Испод писте има објекат где је било купатило, била је плоча, објекат са плочом на коме је стајало покретно купатило и цистерна за воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покретно купатило је стајало где, на?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Вода је сигурно била на плочи. Е сад да ли је купатило било паркирано на плочу или поред, ту је, углавном на том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то покретно купатило, како то изгледа?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Изгледа, две туш кабине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На точковима?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Четири туш кабине, да, на точковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири туш кабине на некој приколици?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, да, да, значи закачи се за аутомобил и вуче се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. И Ви сте користили то купатило?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Јесам, два, три пута можда за петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да ли испод те плоче, дакле, испод те плоче на којој се налази, сада остајете несигурни, да ли је ту била вода на самој плочи? Испод плоче, да ли је било неких просторија?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Нисам ни силазио доле, право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте силазили?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не, са писте силазите низ степенице и право на плочу долазите, право на место за купање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, да ли је сада и на тој плочи и приколица са тушевима?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да ли је била поред овде или је била на плочи, не могу да се сетим, знам да је сигурно била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер ово што Ви причате, како почесте да ми причате, имам и неког резона типа да је узвишена на некој већој тачки мешина или резервоар или цистерна или било шта са водом, па да природним падом се напајају тушеви који су испод?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Приколица има свој резервоар на крову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крову?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крову приколице?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: На крову приколице су резервоари са водом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервоари са водом?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: То је из једног дела направљено и то је се користило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то стање са тим тушевима такво од самог почетка када сте дошли у камп или?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не могу да се сетим, господине судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је то након Вашег доласка после неког времена намонтирано, импровизовано да бисте могли сви да се туширате?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не могу да се сетим, не могу да се сетим да кажем Вам то, не могу да се сетим, јер једноставно најмање времена смо проводили у кампу, сада да ли је то касније доведено, да ли није, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него то, првих дана, да ли сте се туширали тамо у овом објекту где је WC?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не, не, само купатило је коришћено и кажем Вам, ја сам га можда два пута користио за тих петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је унутар кампа било забрањено да на неке локације одлазите?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Није, није било забрањено ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да у неком слободном времену одете где сте хтели?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Није ни било слободног времена, можда пола сата после ручка и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ето то је пола сата, петнаест минута?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, то је на писти се ту сачека следећа тема, сачека се инструктор, настава, значи припрема се оружје, ту сте и запали се цигарета, зна се на одређеном месту онде у кругу и то је то, није било шетње по кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте чистили оружје?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте чистили оружје?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: У спаваонама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек у спаваонама?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да и под шаторима на стадиону, на та два места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је време било тих дана, тих петнаестак дана?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Па знате шта, било је лепо и било је кише, можда дан, два, три, дан, два, можда, три у врх главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо јуче неку причу о некој јакој киши један дан, баш онако, киша која је однела чак и пут, па сте морали пут да поправљате, тај прилазни пут одоздо из долине?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, да, али ја нисам учествовао у поправљању пута, не сећам се тога, то нисам сигурно радио. Знам да је била јака киша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили тај дан када је била јака киша?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Чишћење наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: И наставна тема, у спаваонама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У спаваонама? А где је Ваша спаваона, прозори Ваше спаваоне, где су окренути?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Ка стадиону горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ка стадиону?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било цивила у кампу? Ево, инструктори, ви полазници курса, да ли је било цивилних лица?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Па, сем, рекао сам Вам, Радосављевића и Ђерића, ја мислим, шетао се у цивилу човек ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Радосављевић није цивил био, био је у цивилном оделу.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Па, у цивилном оделу, а цивила не, ја не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и његова кћерка.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких других цивила?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, ја нисам примећивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули или видели, да су тамо неки људи затворени?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, ја сам то сазнао из средстава јавног информисања, то сам рекао и први пут и баш ми је било чудно, јер ја стварно ништа приметио нисам тада, никакву причу, ништа, значи, од тога ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни приче неке није било?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ту или затворени или да су били затворени неки Албанци?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не, никаву причу сигурно нисам чуо док сам био на обуци, то би се прочуло, ја стварно нисам чуо. Ја сам то у новинама видео, прочитао и баш сам се зачудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте преко дана имали слободног времена око пола сата, колико сам разумео.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте увече имали слободног времена?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, увече је чишћење наоружања, после наставних тема иде вечера и спаваона и чишћење оружја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После чишћења?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: После чишћења оружја када се заврши, може да буде у један, два у ноћ, три, спавање, нема изласка напоље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте обуку углавном проводили напољу или се дешавало да се обука спроводи и у спаваонама?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Можда два, три дана када је падала киша, наставне теме, да, извођене су и у кухињи и у ресторану, уз наставне филмове, наставне теме које, теоријски, теорију да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате неког случаја да је евентуално нека настава прекинута, па сте отишли у спаваону после тога?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једно време?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не сигурно. Ја се тога не сећам стварно, велики је временски период, девет година од тада од када сам био и доста се то

променило. Ја сам наставио рад у Ваљево после као полицајац и слабо се ја сећам тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, да ли се у кампу играо фудбал?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У слободном времену, увече?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не, униформу нисмо скидали никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, да ли су инструктори имали нешто, што би их ја назвао, такмичење у гађању? Да ли се сећате тог дела?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, нас су увек инструктори водили на обуке, ми нисмо ни упознати шта су они радили. Они су време проводили са нама, оно које је са нама ко је по групама био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате Вашег задњег дана те смене, када сте се раздужили, ко Вас је раздужио и са ким сте разговарали приликом тог раздужења?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Сада, па ја сам моју опрему донео на обуку, моја униформа из Ваљева, моје оружје, моје све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Мој ранац, ја нисам никада ништа задуживао или раздуживао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некоме када рекли довиђења, ја одох, да ли сте се јавили некоме?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, само је изашао инструктор и рекао, обука је завршена, довиђења, нисмо ни са ким причали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За све време боравка тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се представите, колега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Адвокат Тодоровић, пуномоћник оштећених. За све време боравка у том кампу, да ли је приметио у вечерњим часовима да је неки цип долазио до капије, није улазио унутра и да се вратио?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: За време, ја значи што сам био на стражи, у моје време није нико долазио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Иначе, мислим.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, нисмо могли да приметимо, јер смо време проводили у спаваонама, рекао сам, чишћење оружја и то се и не чује, нас је било по двадесет, тридесет смештено унутра.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су била нека средства везе у спаваони?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је имао везу стражар?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Рекао сам, нисам сигуран, вероватно на улазу на јединици је било, ја овамо на тројци ја се не сећам да сам имао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко су били инструктори?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Нису ми се представљали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим, из које формације?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Знате шта, они су људи носили маскирне униформе, шешире.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате имена њихова?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Имена не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Надимке?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања о томе, из које су формације, нема везе што су у униформама, и ви сте у униформама?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, пазите, касније смо сазнали да је то из Јединице за специјалне операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније сте сазнали?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, нисмо први дан, прва два, три дана нисам знао ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте ипак каснијих дана сазнали?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, сазнали смо, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је познато да су неки лешеви ту у околини тог кампа?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Познато ми је, рекао сам Вам, из средстава јавног информисања да сам то чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А када, у то време не?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хвала, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да Ђерића познајете са Косова. Да ли сте били на истом терену на Косову?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, шетали смо се, у пролазу само знао сам да је то пуковник Ђерић.

НАТАША КАНДИЋ: А где сте Ви били?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: На Косову?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: На извршењу посебних задатака? Био сам смештен у Косовској Митровици.

НАТАША КАНДИЋ: А који је то одред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, 35.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Рекао сам 35. одред.

НАТАША КАНДИЋ: А чета?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да ли морам да одговорим на питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је госпођи Кандић толико важно.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Моја или Ђерићева? Трећа чета.

НАТАША КАНДИЋ: Трећа чета? И ко је био командир?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да ли морам да одговорим на питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Морам ли да одговорим на питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Нећу, нећу ни одговорити.

НАТАША КАНДИЋ: Будући да сте били у Митровици, да ли сте, да ли знате одакле су тела која су нађена у масовној гробници у Петровом Селу?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, госпођо верујте да нисам, прочитао сам у новинама само да се ради о браћи Битићи и стварно не знам ни одакле су, ни ко су.

НАТАША КАНДИЋ: Будући да сте били у Митровици, да ли сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, да ли знате да су на локалитету тог Петровог Села у непосредној близини Вашег кампа, нађене две масовне гробнице, не сада само са тројицом браће Битићи, него и?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не, само из новина што сам прочитао, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви кажете, ја сам само из новина прочитао да су тамо нађена браћа Битићи. Ја Вам кажем, не само браћа Битићи, него две масовне гробнице у близини Вашег кампа су пронађене.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу, у једној гробници, не знам, око педесетак тела, у другој гробници око петнаест, двадесет, разумете и у једној од њих тела тројице браће Битићи?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас то, да ли знате да су тамо пронађене две масовне гробнице?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не, не знам, то нисам упознат с тим.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам сазнање да су нека тела која су нађена у масовној гробници у Петровом Селу, пребачена из Митровице. Да ли Ви нешто знате о томе?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Па не госпођо, не знам уопште да постоји тамо гробница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате неких сазнања да су са реона Митровице са терена где сте Ви боравили, да су неки лешеве са Косова пребацивани у Србију?

НАТАША КАНДИЋ: За Петрово Село?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, немам сазнања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате сазнање да су из Избице која је близу Митровице, пребачена нека тела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, немојте да ширимо причу. Нема сазнања уопште о лешевима са Косова, чули сте га, да су пребацивана за Србију.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не знам стварно ни где је та Избица, ни где је то место, немам појма о томе госпођо, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Само још једно питање. Да ли сте чули да ли је било уопште пребацивања неких тела са Косова у Србију?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Никада?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Никада.

НАТАША КАНДИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове доласка у суд данас?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 800,00 динара је туре-тур, вредност аутобуске карте до Ваљева и назад. Да ли то покрива Ваше трошкове?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Покрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли неке друге, за прехрану или?

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Не, не.

Сведок тражи путне трошкове, па се исти у износу од 800,00 динара и ДОСУЋУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете ићи.

СВЕДОК ЗОРАН ДРАЈИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Џудовић Сашу.

Сведок САША ЦУДОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Џудовићу.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Џудовићу, име Вашег оца је?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Славко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко. Када сте рођени и где?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: 18.06.1965. године у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пећи? По занимању комерцијалиста, незапослен?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Породица ми је у Младеновцу, а ја се тренутно налазим у Будви на раду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На раду, добро.

Сведок Саша Џудовић, са подацима као са записника од 19.06.2006. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Џудовићу, прочитајте гласно текст заклетве за сведока ту на пулту испред Вас се налази.

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Заклињем ее да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Џудовићу, Ви сте били припадник МУП-а Републике Србије?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: У резервном саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У резервном саставу?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пећи, јел' тако?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Занима нас да ли сте, претпостављам да сте се Ви, да ли Вам је породица тамо била, у Пећи?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, тамо?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И претпостављам да сте након потписивања Кумановског споразума се иселили за Србију?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били након, дакле, завршетка бомбардовања, касније, у току те 1999. године, на некој обуци у кампу у Петровом Селу?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икако одлазили у Петрово Село?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, када је то било и у вези чега?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: То је било нешто за време бомбардовања, нешто после изласка моје породице са Косова и Метохије. Носио сам техничка та средства из Приштине за Петрово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било први пут, кажете, нешто је било за време бомбардовања, када би то било?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Ја упорно покушавам то да се сетим, али датумски не могу да прецизирам датуме, значи то је било пред крај бомбардовања и одмах после бомбардовања, овај, после изласка моје породице, то је било ја мислим ту јун месец, да ли је 09., 10, отац каже 09., мајка 10., ето то је тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте отишли у Петрово Село, чиме сте то возили та средства?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Па, то је приколица која се вуче до Петрова Села, оставиш приколицу и за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме је вучете?

СВЕДОК САША ЏУДОВИЋ: Па, то је вучно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: То је вучно возило, то је приколица са вучним возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, шта, камион, не разумем?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ауто, то је ауто које вуче приколицу, ауто камп-приколица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле приколица тог типа?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ауто-камп приколицу сте одвукли у Петрово Село?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о овом првом Вашем боравку за време бомбардовања?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Е не знам ја да ли је то било, јер два пута су ношене приколице, једном значи уочи бомбардовања, једном одмах после бомбардовања, тј. ја када сам се вратио да видим да ли ми је породица изашла за Црну Гору, тада је било то други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви, оставили, откачили ту приколицу?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да, оставио приколицу и за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И продужили за Београд?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим аутомобилом сте то?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Једна је приколица била фордова, ја мислим фордова, вучно возило је било форд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: То је то, а друга приколица је била вучна, она се качила на ауто и вучна је била, она обична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су приколице, које, оне ауто-камп приколице?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ауто-камп приколице, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко са Вама?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Био је Крстовић, Крстовић Владан и ја мислим да је још једном било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстовић?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстовић, како рекосте?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Владан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владан?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Цуца, тако смо га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Е то је сад, не знам да ли је први пут он био са мном или други пут, то ми се меша стварно, али једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали где је Петрово Село и где се налази тај камп?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ја сам у резервном саставу био, увек је био неко ко је ишао горе и нисам ја никада ишао сам, то је ишла си по два возила некад, некада једно возило, некада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, да ли вас је било више, па да ли Вас је неко спровео и одвео горе или сте ишли сами?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Сам никада нисам ишао, сам горе нисам ни могао да идем, ја сам био возач, значи ја нисам могао да идем сад упалим ово и да идем за Петрово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то, да ли је то био неки конвој?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: То је неко други добијао налог и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки конвој од више возила или само ово једно возило Ваше?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Једном једно возило, други пут двоје возила, значи ја никада нисам упалио кола и за Петрово Село, него ме позову, хајде, Цудовићу да возиш и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, занима ме, да ли сте икада пре тога били у Петровом Селу?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно пре рата?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме занима, како сте Ви знали да одете у Петрово Село из Пећи?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пећи у Петрово Село, како сте знали отићи, како сте знали наћи тај камп, то ме занима?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па, управо као што сам рекао, значи увек је неко био са мном или испред кола или иза кола или у кола. Значи увек је неко морао да буде са резервистима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онда три пута, а Ви рекосте да сте били два пута?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па, ја, господине судија, ја сам рекао два, три пута да сам био, значи не могу да прецизирам да ли сам био два или три пута. Знам да сам једном био и до Кладова. Значи, сада не могу да прецизирам тачно да сам био два пута или три пута, нећу да се вежем за тачност мог тренутног исказа ни у изјави ни овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то први пут, за време бомбардовања говоримо, где сте оставили ту приколицу када сте дошли, да ли знате, унутар кампа или?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, не, приколицу смо оставили пет метара од главне капије кампа, преко пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С преке стране?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили у камп?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се освежите?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Хтео сам да уђем нормално и да паркирам кола у кампу, нису ми дали да паркирам кола у кампу и онда само отворена капија да је иза мене ишло возило и да паркирам кола тамо где је наређено да се паркира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то сте паркирали тамо, па да ли сте Ви онда пешке улазили у камп да се освежите, да једете нешто, ипак сте с друга пута, што би се рекло?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, не. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак сте дошли са далека пута?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Није то, господине судија, далек пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Пећи до Петрова Села?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па, није то за нас возаче далек пут, што кажу, али, овај, имали смо и воду, имали смо нормално маренду са собом, човек који треба да нас врати за Београд, седнемо у кола и за Београд. То је задњи пут било, јер смо морали да вратимо, ево морали смо да вратимо возило у Београд. То је што се тиче мог одласка у Петрово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте иједном приликом том улазили у камп, задржавали се у кампу, причали са неким из кампа?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Никада се нисам задржао ни сат времена у кампу, значи буквално ни сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само колико је потребно да се то откачи, постави?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Значи, буквално ни сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је том приликом када сте Ви долазили тамо у Петрово Село и у једној од прилика, да ли је долазио са Вама у колони, у конвоју, какав камион?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хладњача?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, не, камион и хладњача нису долазили, јер ово је камп-приколица и цип који смо ми возили, или је био ландкрузер или неко друго возило од ових возила што смо користили, овај, нормално за време рата. Значи, то је оно испред возило, нормално да мора да буде испред возило, камион и у колони више од два возила никада нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било, добро, рекли сте, зато и кажем, хајде сада, да ли је друго возило било можда неки камион, хладњача или нешто?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, не, то одговорно тврдим да није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели икога од људи из кампа?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па нормално, било је ту полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете икога од људи који сте видели, да су ту у кампу, који су Вам објаснили где да паркирате, где да оставите, који су Вам забранили да улазите у камп, изузев да се изманевришете, да ли сте познавали икога од тих људи?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Те који су ми забранили нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неке друге?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: То је била стража, не можеш унутра, не можеш да паркираш унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било полиције, војске унутра, цивила?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Полиције је било, нормално да је полиције било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим униформама су били?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: То.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне плаве, плаво-маскирне, зелено-маскирне?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Било је и плавих, било је и плавих униформи, било је, било је, баш је једна колона долазила, они су се припремали да излазе, е то је тада било када ми нису дали да уђем унутра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви примали неке новце, неке надокнаде за то превозење, превозење тих?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, нисам чуо?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него то је само био редован задатак у оквиру?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службе?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптужене? Погледајте ову двојицу људи на првој клупи.
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ко?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па, познајем Попа и Милоша.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд их знате?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па, знам, ја сам радио у Приштини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам причајте. Били сте у Приштини?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да, ја сам из Пећи пребачен у Приштину као резервни састав.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте у резервном саставу?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Приштина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приштине, шта, СУП-а у Приштини?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Друге станице полиције у Приштини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте пребачени из Пећи у Приштину?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па, ја мислим месец дана, два пред крај бомбардовања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред крај бомбардовања?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада сте их тамо упознали?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су они тада били тамо? Шта је био Поповић, а шта Стојановић, ако знате?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па, за Попа знам да је био један од тих старешина, командира вода, одељења, ето то знам. Што се тиче, мислим не знам за чинове стварно шта је имао, али знам да је био, тако, командир одељења или вода или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, да ли Ви знате због чега њима двојици овде судимо?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па, ово што сам прочитао преко новина и док нисам први пут позван овде у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога ништа нисте знали?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких сазнања немате у вези тога?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за неко пребацивање лешева камионима, хладњачама, са територије Косова за време бомбардовања на територију Србије?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Све преко јавних информисања сам то читао, јер већином нисам био у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас разумео да сте возили до Петровог Села две врсте возила – једно је била приколица коју вуче ауто.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На ону куку, а друго је била камп-кућица која има сопствени мотор?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, коју сте прво одвезли до Петровог Села, једну или другу?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Нисам ја оба пута возио, био је са мном Џуца Крстовић и некада је он био испред кола, јер мора испред кола да буде, па сам ја возио, а некада сам ја био испред кола, а он је возио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислио сам, да ли сте, да ли је Ваша прва тура била са приколицом која се ставља на куку и вуче ауто или?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, ни то не могу да се сетим да ли смо прво приколицу понели или ово возило, знам да смо оба пута ми, нас двојица то пребацили горе и оставили. Ето то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, ако можете да се сетите где сте оставили ту приколицу коју вуче ауто, а где сте оставили то возило наменско са камп кућицом?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: И једно и друго смо оставили у, ја мислим да је то шљивак, тачно преко пута улазних врата кампа. Значи тачно ту преко пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ја Вас сад добро разумем ако сад кажем да сте ви то све радили пошто вас неко позове?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако сте рекли?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вас је то звао за први пут а ко вас је звао за други пут, или је то можда иста особа?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зове или нареди?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па он каже позове.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па то је наређење, то је позив, први пут ја мислим да је Цуца рекао да треба да идемо да пребацимо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вама Цуца нешто надређени?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, не, него он је добио, он је добио тај задатак и ајде треба да пребацимо ову приколицу и онда некад је он возио, некад мислим ми смо се и успут мењали, пола он пола ја, значи није, зато идемо двојица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вам Цуца рекао ко му је то наредио?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није, а други пут је разумем Вама неко рекао?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Други пут је исто Цуца био са мном, били смо заједно, ја мислим да је Ацо се зове, не знам Ацо мислим да је из Управе полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То други пут је ли Вас неко звао да Вам каже узми то и то и пребаци?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, ми седимо доле у Управи полиције, ми смо возачи, седимо доле у ходник и онда или дође Цуца или овај каже јави се томе, јави се у магацин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е ко је то овај за други пут питам?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не знам стварно ја сам то и први пут рекао да стварно је то било много одавно не могу да се сетим сад тачно, чак можда је и други пут рекао Цуца, можда није први пут рекао ајмо да идемо, можда је други пут рекао е Цудовићу ајмо идемо да пребацимо ово. Значи то не могу стварно да се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, први или други пут, једном вам је рекао Цуца а други пут ко?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па рекао сам вам неки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је тај Аца?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Немам појма ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из Управе полиције?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па тамо ко је био у управу, ко је био дежурни, већином дежурни људи то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било у Београду? Је ли Управа полиције била у Београду?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не бре у Приштини бре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се сећате шта сте превозили у тим приколицама, од материјала?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Сећам се одлично ја сам то возио и ја сам то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо прво приколица која вуче ауто, шта је било у њој?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Приколица коју вуче ауто, основа, шлемови, борбено техничка средства, све оно што је у пакете било, што је могло, то и не може ни много да стане. Што се тиче те две приколице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, исто је било и у провој и у другој пирколици?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад одете у Петрово Село и оставите приколицу?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви помагали некоме да се то изнесе?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то само оставите и даље?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не. Јављам се да сам извршио задатак, паркирао приколицу и довиђења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте улазили у камп у Петровом Селу?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Јесам улазио ту испред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли пили кафу?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питао сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте тада тамо, било приликом првог доласка у Петрово Село, другог или евентуално тог трећег да ли сте видели тамо Поповића и Стојановића, јесу ли они били тада тамо?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Попа јесам видео, јер немам коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Јер нема коме да предам сем Попу. Попа сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Попу сте предали, сваки пут или?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Е то није сваки пут, није није сваки пут зато што то мене мало мори тај први одлазак и други долазак, јер ја сам једном имао баш сам имао конфликт са овим стражаром није ми дао да уђем унутра. Значи, изнервирао сам се па не могу да окренем возило на два метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да уђем унутра и окренем возило и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна зашто су коришћени ти камп и једна и друга та приколица тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тамо, тамо у Петровом Селу, био је једном па оставио, па дошао други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите имали ли каквих сазнања?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли каквих сазнања у смислу Ви сте то донели у Петрово Село и оставили тамо, да ли имате сазнања у смислу зашто је то коришћено тамо у кампу у Петровом Селу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Било је ван кампа колико ја разумем, обоје.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: У шљивику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У шљивику, ван кампа?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Паркирани?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дотерали сте једну, па после извесног времена другу?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад сте дотерали другу јесте ли видели за шта користе ту прву?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте? А да ли Вам је познато да су ту кад сте довлачили те приколице, да су ту биле неке масовне гробнице у околини кампа у Петровом Селу?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да су ту биле масовне гробнице?
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А кад сте били у резервном саставу јесте ли били у резервном саставу ППП-а, Посебних једница полиције у Приштини?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Био сам у резервном саставу МУП-а Србије.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па је ли у ППП?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Где сам припадао, ја сам припадао у резервном саставу МУП-а Србије као возач, значи не ко специјалац и борац него ко возач.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да ли је то било у неком организационом смислу у неком одреду приштинском одреду или?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: То је била ја мислим Друга станица полиције.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друга станица полиције у Приштини?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да. Да сам ја дошао у Другу станицу полиције и ту сам требао и да се активирам, али већином у управу зграде, тј. доле где су овај, како се зове, то је у Београду управа зграде, сад они кажу није то управа, управа је доле где је била ми смо седели возачи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да управа у том смислу.
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Дежурни официр каже пребаци овога ту, пребаци овога ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био градски СУП Приштина, тако некако?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Главни тај њихов СУП код стадиона.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте били.
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Сад да ли се зове градски, не знам да ли се зове градски СУП.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Даље.
НАТАША КАНДИЋ: Пре него што сте дошли у Приштину, где сте радили у Пећи?
СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Јел' морам ја да одговарам Наташи Кандић?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате, ако ја дозволим питање а ја сам питање дозволио ако прећутим, дакле ако не реагујем ништа онда сам ја дозволио питање, Ви

морате одговорити на свако питање, ако не дозволим питање онда ћу ја то рећи госпођи Кандић, госпођо Кандић не дозвољавам то ваше питање.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не знам процедуру, па господине судија питам.

НАТАША КАНДИЋ: Извините нисам чула.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Суду сам се обратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, нама реците, нама одговарате. Чујете питање госпође Кандић.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам га ја дозволио онда Ви нама одговарате, знате.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Нисам чуо питање.

НАТАША КАНДИЋ: Где је радио у Пећи пре него што је пребачен у Приштину?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Исто у резервном саставу.

НАТАША КАНДИЋ: У оквиру ког резервног састава, да ли је полиција или нека јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција, полиција.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Полиција.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познаје Небојшу Минића из Пећи?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ништа ми не значи ни име ни презиме.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли познаје команданта «Мртви», команданта са надимком «Мртви»?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па он је мртав вероватно био, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, Минић је имао надимак «Мртви», «Жуте осе» или тако нешто.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ма немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте госпођо Кандић нешто конкретније везано за предмет молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познаје јединицу резервни састав МУП-а звани «Муње»? Да ли је можда био у резервном саставу у јединици «Муње»?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познаје Шалипура?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад то.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад да истражујемо, ево каже није био у «Муњама».

НАТАША КАНДИЋ: Може ли да нам каже одакле те приколице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви то задужили, преузели у ствари?

НАТАША КАНДИЋ: То су ауто камп?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ја да вам само покажем какве су то приколице ви би се насмејали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не него где сте Ви то преузели?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: У градском СУП-у доле, иза градског СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ту су биле и наређено је да?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па то је бре, па то нису биле ни приколице, једва смо их довукли до горе бре, то је три пута смо стајали да мењамо точкове, то је отпадало све. Извините господине судија то је трање било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли СУП у свом парку возила има ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није питање за овог сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није питање за овог сведока.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је виђао, да ли је то полицијско возило, та ауто приколица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли та приколица имала таблице?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то било одузето можда од људи, од цивила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, дајте ограничите се на предмет овог претреса молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Па стиже приколица, молим вас, па да видимо ко је онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сад ћемо да истражујемо да ли су и од кога су украдене приколице.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како он то вози без регистрације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како може да вози без регистрације, хоћемо и то да истражујемо, немојте молим вас.

НАТАША КАНДИЋ: Шта он ради као полиција тамо, које су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте вратите се предмету претреса.

НАТАША КАНДИЋ: Извините ја нисам схватила шта они возе у тој, каква су то спакована техничка средства, шта је у тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је шлемови.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ја сам довољно јасан био - материјално техничка средства, шта подразумевају материјално техничка средства стварно нисам ја имао тај списак и нисам био надлежан да по списку ни утоварам ни истоварам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли они имали неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснићемо, тражићемо у овом смислу објашњење и од опт. Поповића да чујемо, пошто га и помиње да је био тамо и тако даље, па ћемо чути.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли имао неко пропратно званично писмо са том приколицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, оно у смислу примио па предао.

НАТАША КАНДИЋ: Неко га шаље, ко га шаље, коме предаје?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, ја нисам имао, имао је то или овај човек до мене или овај који је возио испред кола. Значи то су већином били људи из МУП-а, активни који имају значку, који имају легитимацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше је било да возите?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Моје је било да возим, ето то је било.

НАТАША КАНДИЋ: Да нам каже ко је овај Крстовић Владан Џуца, ко је он?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Мој друг.

НАТАША КАНДИЋ: Из детињства, одакле?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: И из детињства, како год хоћете из детињства, из младости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он исто из Пећи?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Из Пећи да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је полицајац, резервиста?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Резервиста.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ради у Приштини или у Пећи у то време кад Ви возите?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: И у Пећи и у Приштини.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли га он приватно позива да иде са њим да вози или неко одређује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја тако схватио сведока, он је исто као и он, по истом основу као и он. Тако је.

НАТАША КАНДИЋ: Па јесте да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Није наређење, некад је неко рекао, некад је рекао Џуца да вози, није рекао да је Џуца добио наређење него је рекао: некада је Џуца рекао да возе, а некада му је рекао Аца, није ни једном рекао да је Џуца добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим заиста праву сврху и прави смисао ових питања везано за овај кривично правни.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ево сам зато што то све стиже у тај камп. Али остаје мени нејасно, каже после тога иду за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дислоцирају се, дислоцирају технику с Косова, то није ништа необично, дислоцирају технику, материјално техничка средства, све се дислоцира са Косова, документација се дислоцира, све се дислоцира. Шта је чудно?

НАТАША КАНДИЋ: Без икаквог пратећег документа, а остало ми је нејасно, остављају приколицу у Петровом Селу, а аутомобиле возе у Београд, коме? Кома дају возила у Београду, коме предају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији су то ципови?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ја сам већ објаснио како је то било, да се враћам сад и опет објашњавам да је то приколица, да је ова била вучна. Ја сам то све лепо објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то сте конкретно, а друго није било вучно него сте вукли неким циповима.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам схватио, па сте оставили ауто у Београду.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чији је то цип?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП-а Србије, полицијски?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па нормално, вучно возило.

НАТАША КАНДИЋ: А како се враћају на Косово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се вратили на Косово, мислим ево госпођо Кандић толико питање сте поставили.

НАТАША КАНДИЋ: Па да разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се вратили на Косово.

НАТАША КАНДИЋ: Па да, бринем се како су оставили возило, како су се онда вратили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на предмет претреса молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Ево само да одговори још како су се вратили.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја Вас молим само да појасните, Ви сте рекли да сте два или три пута возили не знате тачно, у истрази сте пред истражним судијом рекли два пута, први пут траје бомбардовање?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Други пут је након бомбардовања, сад Вас питам да ли је то други пут, да ли можете да одредите у односу на улазак страних трупа на Косово, да ли у односу на то можете да прецизније утврдите кад је тај други пут?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ја сам већ стране трупе задњи пут кад сам изашао, већ видео улазе стране трупе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је последњи пут у ствари?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: То је последњи пут, такорећи. Тачно, 09-10. тачно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јуна?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Јер породица ми је изашла не зна чак ни отац ни мајка 09. јун или 10. јун, значи ни њих двоје не знају тачно, из Пећи, причам из Пећи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, апропо валидности сведока за предмет суђења. А кад кажете ако можете да нам разјасните, Ви кажете тај Аца је радио у Управи полиције, шта је то управа полиције, је ли Ви мислите на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, објаснио је, схватили смо то је зграда где је СУП у Приштини.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: То је само њихов главни где су шефови били.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Онда повлачим питање, извињавам се. Да ли сте Ви, или да ли знате поуздано да ли је тај Крстовић да ли сте имали писмено наређење да то одвезете или вам је, или сте добили усмено наређење?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Стварно се не сећам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи да ли сте икада имали неки папир?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ја нисам имао никакав.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: До тада да ли сте добијали усмена наређења од официра полиције?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Јесмо, како нисмо.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И јесте ли их извршавали?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па нормално.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Кажите ми Ви говорите, 09 – 10. јун, да ли Ви у току тог истог дана долазите у Петрово Село и да ли?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не. Временски из Црне Горе док сам дошао да видим, породица је требало, била су и деца.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, не, кажете други тај, други превоз те приколице или вучног возила, кажете већ су стране трупе ушле на Косово, Ви преузimate приколицу да ли директно идете за Петрово Село?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Директно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И да ли тог дана истог остављате приколицу горе?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Велики метеж, гужва, колоне су биле, нисмо могли да се извучемо ми до Петровог Села за 24 часа.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи отприлике можете ли да одредите?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Можда је било дан и по, можда је и јутро било, не знам стварно кад сам стигао.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли сте Ви након тог ангажовани у полицији?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: И где, значи Ви остављате приколицу, враћате се да видите шта је са својима, тако сте рекли, да ли Ви онда после тога са породицом остајете у Србији или идете негде друго?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не, породица ми је остала у Црној Гори па сам се вратио за њих после нормално у Црну Гору, остао сам тамо два, три, пет, не знам колико и вратио сам се у Србију са читавом породицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени питања? Немају. Господине Поповићу, чули сте он каже да сте Ви тада тамо у том кампу, дакле за време бомбардовања, је ли и да сте преузели практично ова средства?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја господине председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у том смислу.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у том смисли да нам Ви објашњење у том смислу можете дато.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Колико се сећам да сам вам приликом овог претреса доставио један списак са печатом, колона, број возила са таблицама и колико је било возила СУП-а Приштина које смо кад смо требали да отворимо камп за обуку са том колоном дошли у Петрово Село и мислим да ту на том списку има и возило са приколицом, тако да није било два возила него је било значи 4, 5 возила која су долазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, питамо само за ова два, три која је он довезао?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: И та камп приколица вучна, значи коју је вукао цип, је била у тој колони, а материјално техничка средства, па то је било значи школски мине, школски метак, униформа, знате да је било магацин, пошто је било у формирању, пошто смо ми тек први пут тад преузели као ПЈП да користимо тај центар за обуку, све што је неопходно било за обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало је донети?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: То је донето било, и чизме јер то се хаба се униформа, чизме, шлемови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опасачи, опртачи?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да, опасачи, опртачи, пушке неке старе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било то. Имате ли још нешто да кажете?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове доласка? Ви сте дошли из?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Дошао сам и Црне Горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Будве?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да, и први пут и други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који први пут, код истражног судије кад сте били?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Овде немамо податке тог типа, дакле који би били Ваши трошкови за долазак из Будве до Београда?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Колима сам дошао, не знам колико би ми били трошкови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутомобилом?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да, сопственим аутомобилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте, пошто је то сад, не можемо то превести на гориво, можемо признати неку карту, значи возну неку карту, аутобуску карту и тако даље, имате рок од 3 дана да проверите те трошкове па и телефоном можете назвати Славицу, односно ову Славицу из Службе за подршку сведоцима.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ову Славицу, значи назовите у року од 3 дана и определите те Ваше трошкове, па да одлучимо о њима накнадно. Признаћемо Вам трошкове само што о њиховој висини не могу сад да одлучимо. У реду, у року од 3 дана прецизирајте те трошкове, висина, орјентација нека буде аутобуска карта Будва – Београд и назад или возна карта.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не може и авионска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо авион признати, то не можемо да признамо јер имамо јефтине превозе.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Па питам, можда признајете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И неке трошкове исхране, боравка.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Не исхрана не треба, ту ми породица живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Ту ми породица живи, исхрана ми не треба, ја породица ми је у Младеновцу. Ја само привремено радим доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па проверите те Ваше трошкове, кажем имате рок од 3 дана да их прецизируете, у супротном ништа.

СВЕДОК САША ЦУДОВИЋ: Хоћу господине судија.

Сведок тражи трошкове доласка, суд ће о истима одлучити након што сведок у року од 3 дана исте прецизира по висини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете ићи. Позовите Кнежевић Жељка.

Прступио

Сведок ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кнежевићу, име Вашег оца је?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Радиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању? Полицајац је ли тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: У Јагњилу, село код Младеновца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен у Београду?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: 1976.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као са записника од 22.06.2006. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте гласно текст заклетве за сведока, ту на пулушту испред Вас имате.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од овога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Лето '99. године, Ви сте припадник МУП-а Републике Србије, бригаде у Београду, је ли тако?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се у лето те године, дакле након бомбардовања били на некој обуци у кампу Петрово Село?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе са ким сте отишли, колико Вас је било, кад сте дошли, ко Вас је дочекао?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Сад месец ја мислим да је био или јули или август. Значи тај период је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у више наврата на обуци?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не једном само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једном? Један једини пут?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Обука је трајала милсим 21 дан. Да ли је то било са путем или је пут био плус не знам, али мислим да је 21 дан трајала обука. Обуку су нам држали припадници тада ЈСО-а, значи учили су нас како да преживимо у ратним ситуацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било тамо полазника?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Верујте ми да ја знам да је из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оријентационо?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па не знам, можда ћу да слажем али мислим негде око 80 до 100, није било више, али ја мислим можда 80. Нисам, значи не стојим иза тога да је било сигурно, значи број не знам, никад ми нико није ни рекао број да би, нити сам ја питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо био неки командант тог кампа, командант, начелник за обуку, не знам како да назовем пошто директор сигурно није био?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Није директор био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо командант? Да ли је био тамо неки главни?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Били су 6 инструктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их знате именима, надимцима?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: По надимцима их знам, имена не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неке надимке њихове да чујемо?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Главни међу њима је био Мића Петраковић, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Сад ја мислим да је се тако звао. Био је неки «Дорђолац», тако су га звали, слагао сам вас није било 6 мислим да је било 4. Сад ја размишљам 4 инструктора је било из ЈСО и био је један полицајац који је пре завршио ОПГ курс и он је био ту међу њима, као што сам рекао значи учили су нас како да преживимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукша?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дука?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Меџик?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тајсон?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас неко? Кад сте дошли у камп?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: У камп смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне, после подне, увече?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Негде око подне, значи између 12 и 2 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је неко тамо дочекао, распоредио по спаваонама, објаснио неке ствари, ето тај први контакт?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Први контакт је био, значи причekali су нас инструктори, сад ко тачно верујте ми да немојте, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то међу првима дошли?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Био је пре нас једна група да ли из Крагујевца већ стигла, била је једна група пре нас, значи мислим да је било. Сад ме питате неке ствари у које нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево ако се сећате.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Значи, мислим да је било три групе, мислим да је била група из Крагујевца, ми из Београда и једна група из Шапца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се играо неки мали фудбал тамо поподне, тај дан? Још немате задужење и тако даље, тек се скупљате?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Нисмо играли мали фудбал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Нисмо играо мали фудбал, ја барем нисам играо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други? Добро, ако се сећате, сећате ако не, не.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптужене, ову двојицу људи што видите на клупи?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што надимак Поп?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђера?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: За Ђеру сам чуо он је био тада у то време, мало пунији човек, ја мислим да је био, мислим чак да је једном и долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је и долазио?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Једном да је долазио Ђера, али ја лично човека не знам. Значи, знам видео сам га из даљине, био је мало пунији човек. Овде ниједан од ове господе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеши, Шешел или Шеши, да ли тај надимак Вам нешто говори?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не, само инструктори су носили шешире, али Шеши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве шешире су носили инструктори?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Шарене маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарене маскирне, а црвене беретке?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Сад за тај 21 дан, можда је неко некад и ставио црвену беретку али ја мислим да јесте, сад, мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били на стражи?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Био сам на стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично да ли сте били, то Вас питам?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Био сам и лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пута или једном?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па знате како, моја спаваона је имала негде око 40 људи, 30 можда и 5-6, јер из бригаде је било 21 човек, из «92» ја мислим, слаго сам, значи било је нас 31-2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви сте били у једној спаваони, ви из Београда?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да ми смо из Београда били у једној спаваони. Давали смо стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су гледали прозори спаваоне?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Како се уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је спаваона окренута?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Како се уђе у камп, наша спаваона је била са десне стране, значи скроз десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скроз десно?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онамо до игралишта?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прозори да ли су окренути према игралишту или на супротну страну према писти?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Прозори, један је био окренут ка десној страни, за тај сам сигуран, а да ли је један био тај иза, тога се не сећам. Мислим да јесте али нисам сигуран у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били на стражи, на ком стражарском месту ако их је било више?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Ја мислим да је било више, али моја спаваона је давала од наше спаваоне па лево тамо као према полигонима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према полигонима?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша спаваона је стражу давала тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Можда су неки, али ја сам тамо давао стражу, времена не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали могућност комуникације са базом, што би рекли, са неким од дежурних, од команде, од управе?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Вероватно сте ви чули, једно правило тада код ЈСО-а је било да стражар не прича и не комуницира ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али како ће стражар известити о неким активностима у близини његовог стражарског места, како да извести? Да оде у управу а за то време може се свашта тамо десити, није баш логично.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Нисмо могли да напуштамо стражарско место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам али како сте известили, да ли се дозивате?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па нисмо имали такву ситуацију да, није нам то нам није предочено како да се извештава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чули смо да сте имали радио станице, мотороле? Што је проблем моторолом јавити? Добро, ако се не сећате, не сећате. Да се сећате онда бисмо могли да Вас питамо још штошта, шта вреди. Да ли Ви са тог Вашег стражарског места видите улазну капију у камп, дакле тај простор и улазну капију тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па визуелно могу да је видим, али нисмо били у обавези да је видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Да ли може да се види?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Визуелно може да се види, значи нисмо ми могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду локацију стражарског места то Вас питам, да ли визуено видите?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Значи могли смо да визуелно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било цивила, цивилних неких лица?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Колико ја знам цивиле видео нисам. Значи, једино цивилно лице, мислио сам да је цивил, али после сам, Горан Радосављевић је једном долазио и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном пролазио?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазио?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад би он то дошао, кад би то било?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То једном кад је он дошао, кад би то било?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па негде око подне је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у смислу да ли је то почетком ваше обуке било или половином или на крају?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Половином обуке. Половином обуке је било, сад тачно који је дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био сам или још са неким?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Са ким је дошао не знам, јер ја га видео лично нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је тамо ћерка била, да ли је тамо било неко дете, нека девојчица?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Било је неко дете, а чије је то дете не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девојчица. Чули смо да је то његова кћерка била, па то Вас питам?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Могуће, ако сте чули, ако неко зна, значи била је девојчица својих можда 13, 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се задржао тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па био је можда неких три, четири не више сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сата?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току тог једног дана?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: У току тог једног дана, ја га више видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Легија долазио?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не. Можда је он и долазио али ја га видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да Ви то знате да?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Ја га видео нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро нисте видели, да ли сте чули да је долазио Легија?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Ни чуо нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да је долазио један дан у обилазак, хеликоптером, па је било чак и постројавања. Да су вас и постројавали због тога?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па сигурно, то ја. Легија није долазио сигурно, значи у то сам, ја Легију знам са Косова доле, значи знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је тамо било неких људи који су затворени или да сте Ви чули да су неки људи ту притворени?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Знате како, ја сам то већ у истрази питао. То сам рекао, значи ја сам то у истрази чуо, ја нисам ни чуо ни видео, ниједног, ни колико ту, два цивила, да су били затворени, ни чуо ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Значи ни чуо, ни видео. Јер обука је била толико тешка, толико смо мало спавали, да верујте ми да кад добијемо у то време да одморимо, то је обично било чишћење, значи ноћу до бесконачности смо чистили пушке. Значи, да кад добијемо то време да одморимо, верујте да нисмо имали уопште жељу да причамо ни са ким, него смо одмах у свој кревет, свој јастук, заспимо, чекамо јутро, опет буђење и опет наново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у току дана, у току дана?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: У току дана нисмо могли опет да причамо о томе, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте и у току дана неко слободно време, неке паузе између часова, претпостављам?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Нисмо ми имали много слободног времена. Слободно време је било, имали смо маренду негде око, не знам, можда око 10, 11 сати, имали смо ручак, некад смо ручали у кампу, некад смо добијали СДО (суви оброк), али то је било на ручку кад смо били у кампу, ту реч нисмо смели да проговоримо, то смо знали, то су нам већ предочили, да не сме да се прича уопште кад се једе, значи колико може да једе 80 људи, из два пута јело, улазило јело. Нисмо имали много времена за комуникацију много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте одржавали хигијену, личну хигијену?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали какве тушеве за купање?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Имали смо, цистерна је једна била и били су неки тушеви као пољски WC је био ту, и били и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пољски WC?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да, и као умиваоници су ту били и сад ја мислим да су ту и били неки тушеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то зграда нека објекат или нешто монтажног типа?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не, то је била као зграда стара нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где би она била, пробајте нас мало оријентисати. Ево улазна капија, па с леве стране је кухиња, па ваше спаваоне?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Улазна капија, кухиња овако са леве стране у продужетку, то је објекат где смо спавали, десно од тог објекта је био неки мали објекат као то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био WC и?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И купатило ово са тушевима?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А цистерна та?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Цистерна је била иза тог објекта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Иза, тамо су после били полигоони.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ту је била цистерна и шта?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Са водом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са водом? Зашта, за пиће, или за умивање, или за туширање, са тушевима?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па у случају потребе. Не, ми ту смо воду кад не можемо да чекамо да точимо на умиваоницима, ми одемо тамо, и кад смо ишли носили смо чутурице са водом, кад смо ишли на обуку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Е за то, значи та вода се пила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пијаћа вода била?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пијаћа вода?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Ми смо је пили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су били неки импровизовани тушеви овде код ове писте бетонске? Да ли је ту било каквих тушева?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Колико ја знам ја се ту нисам туширао, можда је и било али ја не знам за те тушеве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пролазили са доње стране писте?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате колика је писта велика онако?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па са доње стране да ли сте пролазили?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Нисам никад пролазио са доње стране, увек сам силазио, пролазио сам поред места где су биле заставе, ту смо ми пролазили, ту на тој, по страни где смо вршили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је овамо горе испред објеката?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да испод те писте бетонске да је било неких просторија? Дакле, да је то у ствари, оно што би рекли, приземље укопано у брег, па сад један део је у земљи, један ван земље, и горе та бетонска плоча?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Можда је и постојало али ја то не могу да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате, то Вас питам?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Можда је и постојала, али ја то не могу да тврдим, јер ја то видео нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ту наводно био и неки магацин са опремом, да се могу чизме променити, ту је муниција стајала и тако даље?
СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Ја то видео нисам, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад рекосте да сте Ви чули за овај предмет нашег претреса, дакле због чега ми судимо овој двојници људи овде?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па на истрази кад сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: На истрази кад сам био, кад је то било, 2006. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте чули, нисте раније чули?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: По новинама сам прочитао, као можда и Ви и већина људи, по новинама, што је мени било новина. Чак кад сам чуо помиње датума, и кад сам везао да је то отприлике кад сам ја био, значи баш новина, јер ја то нисам чуо, нисам, можда је и било нешто, али ја то нисам чуо нити сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте били у групи са полицајцима из Београда на обуци?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Ја радим у Београду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ваша, били сте у групи где су били полицајци из Београда?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви сви спавали у истој спаваоници?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Полицијска бригада и припадници «92» су истој спаваони спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је сви Београђани су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате Симић Небојше, који је био с Вама на обуци, исто из Београда и из исте бригаде?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Симић Небојша, да ли ћете Ви да ми помогнете. Он је радио у «92», он је требао да буде инструктор, јер он је био на курсу пре нас. Ако на истог човека мислимо. То је пунији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На курсу пре Вас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Симић Небојша, ја мислим да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ћу да Вас мало подсетим, према стању у списима овде, Симић Небојша је први дан дошао нешто у сукоб, па је први дан био на стражи, а иначе из Београда је и мислим да је из Ваше бригаде, па је по казни отишао да стражари прве ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то на капији?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На капију улазну. Да ли памтите такав догађај везано за Симић Небојшу? Он је из Ваше спаваоне, из Ваше бригаде, били сте заједно тамо и направио је некакав екцес да би по казни отишао прве ноћи да стражари.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Јел можете само нешто да ми кажете, Ви сигурно тамо имате. То Симић Небојша ја мислим да у полицијској бригади такав човек не постоји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли је био неки Симић?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Био је Симић али ја мислим да је он био класа пре нас и да је он остао ту са инструкторима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је био с Вама у спаваони, тај Симић за кога мислите да је био?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није био?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: А тај Симић на кога ја мислим је био са инструкторима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли памитете да је неки Симић, прво, кад сте стигли прво вече био стражар по казни?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: То не могу, не сећам се.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене интересује кад је дошао тамо, да ли је била нека камп приколица у околини, ту у близини кампа?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Колико се сећам не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли знали да су тамо биле неке масовне гробнице кад сте тамо били?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Кад сам тамо био нисам знао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте се постројавали ујутру?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте приликом тих постројавања некада видели неки камион да долази, да истоварује нешто?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Видео сам за тих 20 дана колико смо били, 21 дан, два пута камион који је долазио код кухиње и донео је намирнице које нама требају за исхрану, а друга возила, сем возила која су користили инструктори нисам видео. Значи, два пута ја мислим да је, или можда три пута, али два пута сам сигуран да је долазио камион са намирницама до кухиње, значи кухиња како је била, пут је ишао право поред кухиње и ту који је дотерао намирнице које нама требају за оброк.

НАТАША КАНДИЋ: Ако сам добро разумела, Ви сте били на тој обуци пре бомбардовања?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не, после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, после.

НАТАША КАНДИЋ: А, после бомбардовања. А да ли сте чули да ли је било нека просторија за притвор, за?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: То сам питан и у истрази, значи можда је и била, али ја за ту просторију, значи нити сам је видео, нити сам шта чуо, не могу да Вам тврдим ни да је била, ни да није. Значи ја не могу нешто да Вам тврдим што нисам сигуран, кажем што нисам видео, сигуран сам да нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули јел' било неких притворених?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питао сам га.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: То сам ја питан, ја сам то исто рекао, значи ја то чуо нисам. То што Ви мене питате, то сам ја прочитао у «Куриру», што је мени било сасвим нелогично јер ја то стварно, ја сам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не понављајте, одговорили сте.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте чули за ове гробнице на Петровом Селу, које године?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Ја мислим, знате како, ја сам имао удес, нисам радио 2004. целу и 2005. до септембра месеца, стварно нисам сигуран, можда значи 2005., можда од септембра месеца па до нове године сам чуо, а сад који месец, у «Куриру» сам прочитао.

НАТАША КАНДИЋ: Па да Вас мало подсетим, то је објављено 2000-те године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Могуће и да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли Ви били на Косову?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Само да Вас питам једну ствар, јел' се мени суди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, одговорите, одговорите?

НАТАША КАНДИЋ: Што, ако сте били на Косову мислите да треба да се суди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да расправљате молим вас на овај начин, госпођо Кандић ни Ви господине.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Ја се извињавам судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него одговорите на питање. Ако сам ја дозволио питање, одговорите на њега, нама одговарајте, нама одговарајте?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Био сам, сва места не сећам се где сам био. Нека места, Подујево, Лапаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били ПЈП?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: ПЈП, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који одред?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Полицијска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијска бригада.

НАТАША КАНДИЋ: А где је било седиште команде на Косову, те полицијске бригаде? Па што уздишете?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па размишљам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Призрен, Приштина, Ђаковица, Митровица?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, у том смислу?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Знам сигурно за Призрен, Митровицу и за Подујево, а за даље, веровано је била још негде, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате ли Ви, имате ли сазнање из тог периода, из тог времена, да су неки лешеве са Косова, лешеве Албанаца да су камионима пребацивани овамо у Србију, јел' имате наких сазнања те врсте?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули да се у Хагу суди и бившем председнику Србије, и генералима, укључујући и генерала Сретана Лукића, између осталог и због убијања људи у масовним приликама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам, одбија се питање.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: (бранилац окривљених) - Ви сте данас два пута, у два наврата рекли тај 21 дан. Колико је по Вама трајала та обука?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је 21 дан.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: 21 дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули овде од више сведока, али саслушали смо, ја мислим да смо пола. Тужиоче, да ли смо саслушали пола полазника обуке? Ја мислим да јесмо и сви кажу 15 дана. Једино је то за Вас 21 дан, толико је било тешко да се одужило у Вашем сећању?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Могуће, јер могуће да сам ја погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Значи не стојим иза тога да је био 21 дан, могуће да је било две недеље, ето, могуће. Али толико је било тешко да је то најтежи период у мом животу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Зато што је и у истрази рекао септембар, па сад 21 дан, па уопште не можемо да лоцирамо време кад је он био. А друго, нисте завршили једну реченицу на питање да ли сте чули, па ћу ја поновити то питање. Тада, када сте били на том курсу, да ли сте чули да има затворених лица? Ви сте мало пре рекли ја сам то у истрази чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На моје питање.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да то је Ваше питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На моје питање је одговорио да није чуо.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Рекао је ја сам то у истрази чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је чуо за то у истрази.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако је то тако, онда ја немам питања.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Не, не, ја сам то одговорио господину. Значи ја тада нисам ништа, значи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Зато што он каже, ја сам то чуо у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе, о томе да је чуо у истрази.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: О томе сам чуо у истрази, значи то сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени?

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Само да Вам кажем једну ствар како ови моји претходници, ако они траже тражим и ја, ако не траже они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су тражили путне трошкове, трошкове доласка, људи су дошли из не знам. Ви сте одакле?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Добро, ја сам дошао из Младеновца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде из Младеновца?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ако имате неких трошкова те врсте, није проблем.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па ако може може, ако не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуска карта Младеновац-Београд је?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: 160 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 160?

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим подацима 600,00 динара је од Младеновца до Београда и назад. Нешто су нам лоши подаци.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Па могуће да су они рачунали, пошто нама није плаћено ни у истрази, нисмо ни питани чак. А то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте поклонили. 160,00 и 160,00 - 320,00.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Ја имам још од Младеновца до куће 70 и 70 - 140,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па онда је то то.

Сведок тражи путне трошкове, те му се исти, а у износу укупном од 600,00 динара и ДОСУЂУЈУ, привремено на терет буџетских средстава суда.

То је онда то, вероватно ови из Службе су већ урачунали и ту релацију.

Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК ЖЕЉКО КНЕЖЕВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Милошевић Александра.

Сведок АЛЕКСАНДРА МИЛОШЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Милошевићу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Приступи сведок Милошевић Александар, од оца.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Мила, Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Миле.** Молим Вас колеге.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Отац Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: 1977.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Рођен 1977. године.** У?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: У Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Крагујевцу?** Где живите?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Тренутно са адресом у селу Вињиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **У селу Вињиште, општина?**

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Крагујевац.** Шта сте по занимању?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: По занимању сам дипломирани економиста, радник у Министарству унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Дипломирани економиста, радник Полицијске управе у Крагујевцу?**

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

Оне опомене и упозорења чули сте на почетку претреса.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прочитајте сад гласно текст заклетве за сведока.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину, и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Милошевићу. Ми смо у списима предмета имали један записник о Вашем саслушању, али од стране радника УКУП и тај записник смо издвојили. У поступку истраге Ви нисте саслушавани, па Вас питам, од када сте радник полиције или?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Од '96.године, од 18-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП-а Републике Србије?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Од 18.05.1996.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1996. године. 1999. година, да ли сте и тада били припадник МУП-а Републике Србије?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте након бомбардовања, да ли сте били на некој обуци у кампу у Петровом Селу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Јесам, био сам у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па, у јулу месецу сам отишо на обуку у Петрово Село, значи почетком јула, мислим да је био 06, 07. јул. Када сам отишао тамо, био сам на обуци пар дана, био сам повређен, да кажем, случајно, није било ништа овако, био сам повређен добио сам прострелну рану у пету од стране колеге једног, који је исто био ту с нама на обуци, тако да била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли од инструктора или од?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Од инструктора је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од инструктора? Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Добио сам ту повреду, касније сам збринут у Кладову, касније у Крагујевцу, и тако да после тога више нисам имао контакт са јединицом, наставио сам после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на дан Вашег доласка, који би то био дан кад сте се Ви повредили?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први, други, трећи, четврти, пети, или онако оријентационо?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Четврти, пети, тако можда. Не могу да се сетим стварно, нисам гледао ни, значи немам неку документацију да би могао нешто поуздано, али мислим четврти, пети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте збринуте у Кладову?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у Кладову у болници?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Да, када сам, био сам у Кладову у болници сећам се да је само било лоше време кад сам био повређен, непосредно пре тога је шта знам, био мало оштећен пут, то знам, зато што кад сам био повређен дуго сам путовао до болнице, јер је био оштећен пут овај којим смо ишли, неки асфалтни. Тога се сећам, а више не могу да се сетим, јер кажем прошло је пуно година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете лоше је време било, шта тих дана је лоше време?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па не, него кажем пут је био лош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, пут је био лош?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не кажем да је било лоше време као време, него пут је био лош, вероватно услед лошег времена или чега већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Ништа, после тога сам био збринут у Кладову, мислим један дан да сам имао ту интервенцију тамо лекара из Кладова и већ сутрадан сам пребачен за Крагујевац, тако да не бих о томе више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам долазили у посету припадници МУП-а из Крагујевца који су били с Вама на обуци, у болници?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Јесу, долазили су сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Сутрадан су долазили у посету код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли имате неких сазнања о томе да су они евентуално напустили обуку?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па они су ми рекли да су напустили обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш тај дан кад су Вам били у посети?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па ја после не знам шта се дешавало, јер ја сам тог дана већ, ја сам имао анестезију, био сам у тоталној анестезији, они су дошли сутрадан код мене ујутру, буквално на пет минута, нису ни лекари дали

да нешто дуго причају са мном, само су дошли да виде како сам, дал' сам добро и рекли су да иду назад за Крагујева, више нисам ништа ни коментарисао с њима. Значи то је толико било између нас, овај, неки разговор, јер нису ми ни лекари дозвољавали, а и нисам био у неком стању да би сад примао неке посете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да за то време док сте били горе у кампу нисте били на стражи? Ви лично, мислим на Вас лично, па Ви реците?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па на стражи мислим да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак сте били?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Мислим да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Мислим да сам био код, али то не могу да се сетим, тотално свега, имало је више тих стражарских места, колико се сећам мислим да сам био на, отприлике на капији ту улазној, или сам с колегом се виђао ту, обично, знате каква је стража, нису то ратни услови, мислим причам са људима који ту пролазе, није то била нека стража не знам каква да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ипак стражарско место?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Да, чисто, мислим да сам био једну смену, али нисам сигуран, али мислим да је једна смена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко дана или увече?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Тога се не сећам стварно. Значи не бих могао да се сетим сто посто тога, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ако сте причали са неким онда ме то вуче на то да је то било преко дана, јер претпостављам да ноћу нема кретања?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Пазите, значи све што бих рекао више око тога, значи имао сам..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи спавају?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: И тај стрес од тог рањавања после тога, тако да не могу то да кажем са прецизношћу, лагао бих кад би рекао било је преко дана, буквално да кажем и смену да сте ме питали пре два, три дана, али више што кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко сачекао кад сте дошли у камп на обуку, да ли Вас је неко сачекао, распоредио, упутио где ћете бити смештени, које су Ваше спаваонице и тако даље?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па јесте, али не знам ко је био одговоран за то што се наших тиче, то једноставно, стигли смо у групи неко је већ рекао идемо ту да спавамо, нисам нешто запазио ко ме је сачекао, значи ја сам знао ко је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније, сутрадан, да ли вас је неко све вас полазнике постројио, објаснио циљеве те обуке?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па јесте, били су ту инструктори који су нас усмеравали тамо где идемо, шта радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Горан Радосављевић-Гури?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па знате шта, колико се ја сећам, значи он није био од почетка те обуке, мислим да је један дан је свраћао чисто да поздрави, али нисам сигуран колико се задржавао и шта, јер ја сам цео дан проводио по шуми, по ливадама, тако да ја једноставно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли вам је он држао можда обуку?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакву?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо долазио Легија?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Према мојим сазнањима не. Ја нисам видео ни Легију, нити сам чуо да је долазио у то време, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте Ви повређени, рекосте нека буде пети дан?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Тако, ја мислим да је можда и четврти, јел нисам сигуран, мислим да сам 09-ог стиго јер знам да сам 13-ог, повређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте онда Гурија видели, који би то био дан, ево сад имамо дан Вашег доласка, четврти или пети дан Ваше повређивање, па сад то између, кад би то било да видите Радосављевића тамо?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Тога не могу да се сетим, мислим да није било првих дана, мислим оно, тако при крају, нисам сигуран, тога не могу да се сетим. То су ми чак и колеге рекле, ови кад су ме тамо саслушавали, нису ми ни предочили ту неке ствари били, ја не могу то да, тога не могу да се сетим ког дана је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично видели Радосављевића тамо Гурија?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Лично јесам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у цивилу или у униформи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Тога се не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо били цивилних лица у кампу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Ни тога. Па знате шта, ми у кампу се наш задатак се знао сваки минут, буквално ми нисмо тамо имали неког времена сад да зујимо и тако да се дружимо с неким, ми смо једноставно имали наше задатке од ујутру до буквално до вечерњих сати, тако да нисмо, цивилна лица нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не питам Вас да ли су тамо нека цивилна лица долазила, него да ли су тамо била нека цивилна лица да су имала нека задужења, типа можда неких?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не, не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Администрације, овога, онога, значи неко ко је тамо стално?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не, то нисам приметио, нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке деце тамо?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Нисам ни децу приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо да је Радосављевић био са кћерком, која је тад имала 12, 13, 14 година?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Могуће, није искључено, ја нисам приметио. У ствари сигуран сам да нисам видео дете, то сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнања било да сте видели било да сте чули, да тамо има неких притворених људи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не, нисам. То сам чуо касније од колега кад су ме саслушавали у нашој тој управи, да кажем, питали су ме на те околности да ли сам чуо, то стварно нисам чуо, значи нити сам чуо, нити сам видео било каква лица друга, значи ту, нити сам уопште чуо од неког у некој причи да се нешто спомиње тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли познајете овде оптужене?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори што надимак Поп?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђера?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Ништа нешто битно да кажем сад, да имам неки, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мића Петраковић?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дука?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не могу са сигурношћу да кажем ни за кога од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вук? Фриц?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Од свих тамо знао сам моје ове из јединице, више ниједног другог нисам знао, знао сам ове моје Крагујевчане и то је то било, све остало што би и рекао значи лагао бих да сам знао било кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате због чега ми судимо овде оптужене?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због ког кривично-правног догађаја?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Чуо сам да су у питању, мислим све сам чуо мање-више из медија, нико ми није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, ако знате онда би моје следеће питање било откуд то знате, шта сте и кад чули?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Знам из медија да се провлачи та прича да су неки наши људи оптужени за те ствари и тако, што је мени било невероватно, мислим, јер ја сам први био ту у Петровом Селу и буквално нисам могао да се одбраним прво од наших ту да кажем, из околине који су знали, који кажу дал' је могуће, ја кажем то је немогуће сто посто, мислим невероватно да су ти људи то урадили, јер су сасвим били ОК и коректни људи и у односу према нама и не личе ми на такве људе, чак ми ни сад не личе а камоли у тим околностима кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како можете за неког рећи да је према Вама био коректан и ОК, ако га уопште не знате, ево Ви не знате овде наше оптужене?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не, не знам њих, него кажем ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако их не знате, како можете рећи за њих они су били ОК, а ја их не знам?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не, не, причам о људима који су нас сачекали у кампу, ја не кажем ни то да су они, али мени су чак из кампа одвезли неки људи исто ту, који су били ту међу, дал' су инструктори колеге наше, ја не знам ни ко ме је одвезо, ја би се и дан-данас, ја би се захвалио сад тим људима, да знам да су то они који су ме одвезли тамо, јер буквално су ми спасили ногу и можда и живот, тако да једноставно према мени су били ОК, ко год да су, да ли је то, како сте рекли Ђера, Поп, овај, онај, мени је то сасвим небитно, значи према мени су имали однос сасвим коректан, тако да на то сам мислио да су били ОК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте рекли кад на судијино питање, да сте дошли 09-ог, а рањени 13-ог, јел' тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је ушло, тако је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је најпре да, не знам кад смо дошли, да ли је то 06-ог, или 07-ог, јел' тако било?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не кажем не знам да ли сам био четири, пет, шест дана, али отприлике ја мислим да сам био четири дана, да сам отишао 09-ог, а да сам 13-ог рањен у 14:20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али на почетку рекосте да сте дошли, мислите 06-ог, ил 07-ог јула?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Кажем, 13-ог, сам сигурно отишао, значи од 13-ог уназад четири дана, евентуално пет, али мислим да је било четири, али немојте да ме држите за реч, јер испашће да лажем, али стварно значи вероватно постоји неки траг о томе, тако да то може да се провери, то дан, два, ми није толико вероватно значајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што инсистирам због тога што је определио 09., као датум доласка и 13.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Нека буде 09., пре сам за 09., рецимо него петог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По рачуници, зато што је у почетку опет ја кажем, у почетку свог излагања рекао да је то било, да је дошао 06-ог или 07-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо сад да видимо, кад сте отприлике били стражар на капији, кад сте имали дежурство, јесте ли имали први дан кад сте стигли?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па не знам, знате како, то је кренуло одмах, кренули смо одмах да постављамо та стражарска места, то су неке активности које да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дођете први дан, јесте ли били одмах на стражи тог дана?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Тога не могу да се сетим стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На тој улазној капији, да ли постоји рампа?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Колико се сећам да не постоји, постојала је нека капија колико знам, нека стара, тако нешто. Колико ме сећање служи ја имам овако визуелно сећање, толико неке баш ствари нисам запазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте за време Ваше стражарске службе на тој капији уочили да је неко ушао у камп?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неко возило или нешто слично?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред те рампе да ли сте видели паркирана возила?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте то уочили? Нема више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били на Косову за време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: У ком саставу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: У саставу Посебне јединице полиције?

НАТАША КАНДИЋ: Који одред?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: 36. ја мислим, 36., колико се сећам. Али то су ти одреди, мислим да је 36, не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: А јел' знате нешто, јесте ли чули о неким масовним гробницама, пребацивању тела?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Чуо сам да су Американци бомбардовали једну колону аутомобила, из новина сам то чуо, да су побили масу Шиптара. То сам и прочитао мислим негде.

НАТАША КАНДИЋ: А док сте били тамо, то сте из новина чули, а док сте били тамо, јесте ли видели.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не, то сам читао касније.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли видели нешто тамо?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не, нисам ништа видео.

НАТАША КАНДИЋ: А шта сте онда радили тамо?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате одговарати на то питање.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: У суштини ово није везано за предмет, вероватно, значи, био сам тамо али нисам видео никакве злочине што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате одговарати на то питање, него то, да ли имате сазнања у смислу да су припадници МУП-а Републике Србије са Косова камионима пребацивали неке лешеве, на територију овамо Србије?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: То нисам видео, нити сам чуо да то Срби раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одбрана? Оптужени?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Нисам само разумео, на Ваше питање да ли је виђао он лично Гурија или је чуо да је Гури био тад док је он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него видео је, видео га је лично, лично га је видео, али не може да се сети да ли је био у цивилу или у униформи.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да га је он лично видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он га је лично видео.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: То не могу да тврдим да је био Гури, значи, то исто морам да Вам кажем исто. Знате о чему се ради, надимци неки то, новине и све остало, значи ја сад можете да ми кажете да је он Марковић Марко, лупам, ја ћу да кажем сутра ово или оно. Значи ја сам тамо, као што кажем, то је била јединица од нас не знам ни ја колико је било ту, ту смо сви били на тој обуци, истој намени смо били, рецимо ви сте преставите што кажете као Петар, или како већ, значи у суштини ја не могу да тврдим ни са сигурношћу што ме он пита. Значи, јер прошло је осам година, био сам рањен, имао сам и ту стресну ситуацију, да кажем, да једноставно не могу ја са сигурношћу да кажем био је он ту и. Мени лично није држао никакву обуку, значи лично мени није држао неке обуке да сад кажем ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не знам шта ово значи. Јел' тамо био, јесте ли видели Гурија или нисте видели Гурија?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Не могу ни то да кажем са сигурношћу да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па малопре рекосте да сте га видели тамо? Како сад не можете да тврдите, малопре рекосте?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па не могу да кажем неке ствари, да будем са сигурношћу сигуран да сам га видео, јер једноставно значи кад неког не знам, кад неког не упознам лично не могу да кажем е то је Гури, значи могу неком да направим, понекад да кажем е то је Петровић Петар, причао сам с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, у том смислу?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: У том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да ли Вам је то неко рекао тамо у кампу да је то Гури, а Ви га нисте лично упознали? То једино тако могу да објасним. Ако га не познајете лично, како онда можете да причате о некоме у смислу јес био, није био?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Нисам га упознао лично, ето из приче чисто сам чуо, да кажем, нисам га лично упознао.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Је ли он знао улогу, која је улога ту била Горана Радосављевића, ту у кампу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па очигледно не зна, чим он каже, доводи у сумњу и то да ли га је тамо уопште и видео. Да ли имате икаквих сазнања о томе да ли Горан Радосављевић-Гури, тада?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Или Шумадинац, ако га зна као Шумадинца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада високорангирани полицајац, да ли има икакве службене надлежности везано за тај камп, обуку ту која се изводи?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па не знам, ја сам био ту у улози обичног полицајца, тако да нисам имао неке ингиренције да сам могао да познајем нешто више од тога што сам реко.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Господине предсениче, само још једно ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажите.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Када је био рањен и када је био у болници, да ли га је неко посећивао из кампа од тих радника у болници?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Од радника, неко ми је донео неке ињекције, значи «лонгацеф» је био у питању, донео ми је тамо јер тога није било, требали су да ми дају те антибиотике шта већ, требали су да ми дају, и посетио ме је један човек, долазио је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је то?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Претходног дана и долазио је сутрадан ујутру да ме обиђе.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да није то тај који га је довезо у болницу тог дана?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Јесте, то је тај.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Јел' може да ме погледа мало боље? Па мислим не знам, ја сам лично га одвезо и ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реците му ја сам Вас одвезао.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Да Вам кажем значи тада сам пушио, човек је седео поред мене који личи на њега, само што, пазите прошло је осам година, човек није имао ни браду ни бркове, ја кажем са великим процентом да личи на њега тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, Поповић тврди да је то он, добро.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па само путне трошкове ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крагујевац-Београд и назад, по нашим подацима 1.070,00 динара. Да ли то покрива Ваше трошкове?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Па са аутом сам дошао, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове прехране?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Као и сви ови остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треbate и ручати?

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове и трошкове за прехрану, те се исти сведоку у износу од 2.000,00 динара укупно и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Милошевићу, можете ићи.

СВЕДОК АЛЕКСАНДАР МИЛОШЕВИЋ: Хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се прекида а наставиће се:

**07. и 08. априла 2008.године, у судници број 4,
зграде овог суда, сваког дана са почетком у 09:30 часова.**

О распореду саслушања сведока, странке ће бити обавештене накнадно писменом наредбом председника већа.

Дакле, 07. и 08. април.

Господине Стојановићу, господине Поповићу запамтите, то је позив за вас, дакле ово је позив за вас, јер никакве друге писмене позиве нећете добити - 07. и 08. април у 09.30 часова.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА